

Αἰσονίδης δ' ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσαν ἑταῖροι,
δὴ ῥα τότε ζῦν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαῖν' ἐς ἄεθλον,
νηὸς ἀποπροθορῶν ἄμυδις δ' ἔλε παμφανώωσαν 1280
χαλκείην πῆληκα θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων
καὶ ξίφος ἀμφ' ὤμοις, γυμνὸς δέμας, ἄλλα μὲν Ἄρει
εἵκελος, ἄλλα δέ που χρυσαόρωι Ἀπόλλωνι.
παπτήνας δ' ἀνὰ νειὸν ἶδε ζυγὰ χάλκεα ταύρων
αὐτόγυόν τ' ἐπὶ τοῖς στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον. 1285
χρίμψε δ' ἔπειτα κιῶν, παρὰ δ' ὄβριμον ἔγχος ἔπηξεν
ὀρθὸν ἐπ' οὐριάχῳ, κυνέην δ' ἀποκάθθητ' ἐρείσας.
βῆ δ' αὐτῇ προτέρωσε σὺν ἀσπίδι νήριτα ταύρων
ἴχνια μαστεύων. οἱ δ' ἔκποθεν ἀφράστοιο
κευθμῶνος χθονίου, ἵνα τέ σφισιν ἔσκε βόαυλα 1290
καρτερὰ λιγνυόεντι πέριξ εἰλυμένα καπνῶι,
ἄμφω ὁμοῦ προγένοντο πυρὸς σέλας ἀμπνείοντες.
ἔδδεισαν δ' ἥρωες ὅπως ἴδον· αὐτὰρ ὁ τοῦσ γε,
εὖ διαβάς, ἐπιόντας, ἅ τε σπλάς εἰν ἀλί πέτρῃ
μίμνει ἀπειρεσίησι δονεύμενα κύματ' ἀέλλαις. 1295
πρόσθε δέ οἱ σάκος ἔσχεν ἐναντίον. οἱ δέ μιν ἄμφω
μυκηθμῶι κρατεροῖσιν ἐνέπληξαν κεράεσσιν,
οὐδ' ἄρα μιν τυτθὸν περ ἀνώχλισαν ἀντιόωντες.
ὥς δ' ὅτ' ἐνὶ τρητοῖσιν εὐρρινοὶ χοάνοισι
φῦσαι χαλκῆων ὅτε μὲν τ' ἀναμαρμαίρουσι 1300
πῦρ ὀλοὸν πιμπρᾶσαι, ὅτ' αὖ λήγουσιν ἀντμῆς,
δεινὸς δ' ἐξ αὐτοῦ πέλεται βρόμος, ὀππὸτ' ἀίξει
νειόθεν· ὥς ἄρα τῷ γε θοῆν φλόγα φυσιόωντες
ἐκ στομάτων ὀμάδευν, τὸν δ' ἄμφεπε δῆιον αἶθος
βάλλον ἅ τε στεροπὴ· κούρης δέ ἐ φάρμακ' ἔρυτο. 1305
καὶ ῥ' ὁ γε δεξιτεροῖο βοδὸς κέρας ἄκρον ἐρύσσας
εἵλκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὄφρα πελάσσειν
ζεύγλι χαλκείῃ· τὸν δ' ἐν χθονὶ κάββαλεν ὀκλάξ,
ρίμφα ποδὶ κρούσας πόδα χάλκεον· ὥς δὲ καὶ ἄλλον 1310
σφῆλε γνῦξ ἐπιόντα, μιῆι βεβολημένον ὀρμῆι.
εὐρὸν δ' ἀποπροβαλὼν χαμάδις σάκος, ἔνθα καὶ ἔνθα
τῆι καὶ τῆι βεβαῶς, ἄμφω ἔχε πεπτηῶτας
γούνασιν ἐν προτέροισι, διὰ φλογὸς εἴθαρ ἐλυσθείς·